

Izjava Slovenske skupnosti

(Protest zaradi odstavljenega skrutinatorja)

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je pro-
učil volilne rezultate pokrajinskih in občin-
skih volitev na Tržaškem in ugotovil napre-
dovanje Skupne slovenske liste glede na zad-
nje pokrajinske volive, ki so bile leta 1966.
Slovenska skupnost beleži s posebnim zado-
voljstvom zmago slovenske liste na Repen-
tabru, prodoren uspeh v Zgoniku, kjer se je
mlada kandidatna lista izredno uveljavila,
nadalje dober uspeh v Nabrežini, Dolini in v
Kanalski dolini, kjer je slovenska lista sploh
prvič nastopila.

Slovenska skupnost ugotavlja, da se je iz-
javil oster napad raznih skrajnežev na slo-
vensko listo; zadnje dneve v volilni kampa-
niji so se poslužili vseh mogočih blatenj, da
bi zrušili trdnost slovenskega tabora. Toda
slovenski volivci niso nasedli temu načinu
stalinistične propagande in so ponovno izpri-
čali svojo predanost slovenski stvari, demo-
kratičnemu razvoju in socialnemu napredku
naših krajev.

Slovenska skupnost čuti nadvse prijetno
dolžnost, da se svojim 7.000 volivcem srčno
zahvali za zaupanje in zvestobo na voli-
tvah. Ta zvestoba je bila predvsem tokrat
zelo važna, saj smo volilno kampanjo izpe-
ljali v težkem obdobju raznih napadov, splet-
karjenja, izmišljenega denunciantstva in ro-
varjenja. Toda trdno zaupanje Slovencev nam
daje veliko zadoščenje. Najlepša hvala torej
vsem našim volivcem: z naše strani pa jim
znova zagotavljamo vso našo zavzetost pri
reševanju in uveljavljanju slovenskih narod-
nostnih in socialnih pravic. Naš izvoljeni
predstavnik na pokrajini, naši župani, naši
občinski svetovavci v občinah Dolina, Repen-
tabor, Zgonik in Devin - Nabrežina bodo z
vsemi svojimi močmi delali za občni blagor
vsega slovenskega prebivalstva, za strpnost
in razumevanje med vsemi Slovenci.

Izvršni odbor je nato z ogorčenjem vzel
na znanje dogodek, ki se je pripetil na ne-
kem škedenjskem volišču, kjer je predsednik
prepovedal skrutinatorju Skupne slovenske
liste govoriti v slovenščini in je celo poklical
orožnike, da odstranijo od volilne funkcije
našega skrutinatorja. Na takojšen poseg
predstavnik Slovenske skupnosti pa so od-
govorni organi takoj intervenirali in razve-
ljavili samovoljen sklep prenapetega pred-
sednika volišča. Naš skrutinator je tako lah-
ko nadaljeval s svojim delom. Slovenska
skupnost protestira proti neodgovornemu za-
držanju predsednika volišča in zahteva, da se
zadeva čimprej razčisti. Poziva odgovorne
oblasti, da v bodoče imenujejo za predse-
dnike volilnih komisij take ljudi, ki obvladajo
oba tukajšnja jezika, kajti slovenski volivci
imajo pravico vprašati za pojasnilo tudi v slo-
venščini.

UPRAVNE VOLITVE V ŠTEVILKAH

IZID POKRAJINSKIH VOLITEV V TRŽAŠKI POKRAJINI

Kandidatne liste	1970		1966	
	glasovi	mesta	glasovi	mesta
PCI (komunisti)	47.436	6	45.404	6
MSI (novi fašisti)	21.986	3	19.047	2
PLI (liberalci)	18.227	2	23.280	3
PRI (republikanci)	7.880	1	4.711	—
PSIUP (socialproletarci)	4.323	—	4.375	—
PSU (socialdemokrati)	17.537	2	24.700	3
DC (krščanski demokrati)	70.090	8	62.989	8
PSI (socialisti)	12.006	1	*	*
MIT (neodvisneži)	4.612	—	9.141	1
SSL (Skupna slov. lista)	6.986	1	6.931	1

Za skupno slovensko listo je izvoljen dr. Drago Legiša.

*) Leta 1966 so socialisti in socialdemokrati nastopili s skupno listo.

IZID OBČINSKIH VOLITEV V DEVINU - NABREŽINI

Kandidatne liste	1970		1966	
	glasovi	mesta	glasovi	mesta
PCI - PSIUP	1.225	6	1.168	6
PSI	439	2	382	2
PLI	106	—	261	1
SSL	752	3	738	3
DC	1.651	8	1.382	7
MSI	187	—	—	—
PSU	281	1	187	1
PRI	124	—	—	—

Na Skupni slovenski listi so izvoljeni: dr. Drago Legiša, Antek Terčon in Bojan Bre-
zigar.

**) Leta 1964 je bilo 4.586 volilnih upravičencev, leta 1970 pa 5.240, kar pomeni, da
se je število volivcev povečalo za 654.

IZID OBČINSKIH VOLITEV V DOLINI

Kandidatne liste	1970		1966	
	glasovi	mesta	glasovi	mesta
PCI - PSIUP	1.811	10	1.542	10
PSI	267	1	446	2
DC	731	4	469	3
SS	764	4	773	5
PSU	168	1	138	—

Od Slovenske skupnosti so izvoljeni: dr. Lojze Tul, Glavko Petaros, Bogomil Zobec
in Ivan Žuljan.

*) Leta 1964 je bilo 3.806 volilnih upravičencev, letos pa 4.135, kar pomeni 329 več.

IZID OBČINSKIH VOLITEV V ZGONIKU

Kandidatne liste	1970		1966	
	glasovi	mesta	glasovi	mesta
SSL	333	3	243	3
PCI	379	12	267	12

Od Slovenske skupnosti so izvoljeni: Lojze Tul, Glavko Petaros, Bogomil Zobec

*) Od leta 1964 se je število volilnih upravičencev povečalo za 52.

IZID OBČINSKIH VOLITEV NA REPENTABRU

Kandidatne liste	1970		1966	
	glasovi	mesta	glasovi	mesta
SS	179	12	163	12
PCI - PSIUP	149	3	161	3

Na Skupni slovenski listi je izvoljenih vseh 12 kandidatov z dosedanjim županom
Miho Guštinom vred.

*) V primeri z volitvami leta 1964 je letos bilo 41 novih volilnih upravičencev.

Strah pred tretjo svetovno vojno je nesmiseln

Novice o dogajanju v Kambodži, Vietnamu in na Bližnjem vzhodu ter o napetosti med Sovjetsko zvezo in Kitajsko, med Sovjetsko zvezo in Združenimi državami ter med Kitajsko in Združenimi državami vzbujajo v mnogih ljudeh strah, da smo blizu tretji svetovni vojni. Ta strah pa je povsem odveč. Verjetnost — in možnost — da izbruhne tretja svetovna vojna, je danes zelo majhna in praktično je sploh ni.

To dokazujeta že položaja v Indokini in na Bližnjem vzhodu. Če bi bile Združene države vedele, da tvegajo z intervencijo v Kambodži spopad s Kitajsko ali Sovjetsko zvezo, bi do te intervencije gotovo ne bilo prišlo.

Z isto logiko se lahko reče, da bi Sovjetska zveza ne tvegala pošiljati svojih pilotov in orožja v Egipt, če bi vedela, da bo to izzvalo vojno z Združenimi državami. Sovjetska zveza si danes absolutno ne more dovoliti velike vojne z Zahodom, ker nima materialnih sredstev za to. Atomska vojna bi pomenila katastrofo za vse vojskujoče se stranke, najbolj pa za Sovjetsko zvezo in za Združene države, ki bi bile obe glavni tarči atomskih bomb. Zato tudi v primeru spopada med njima nobena ne bi uporabila atomskih bomb, ampak le navadno orožje. Na tem področju oborožitve pa je Sovjetska zveza toliko šibkejša od Zahoda, da nikoli ne bo tvegala dolge vojne z njim. V motorizaciji je odnos 1:50 in še več, in podobno je še na mnogih drugih sektorjih, ki so bistvene važnosti za dolgo vojno, ki požira material.

Sovjetska zveza bi mogla računati na dobljene uspehe le v bliskoviti vojni v Evropi. Toda bliskovita vojna v Evropi ni mogoča, vsaj končala se ne bi »bliskovito«. Prej ali slej bi se fronte nekje ustalile, ali na Alpah, ali na Pirenejih, ali na obali Atlantika in ob Sueškem prekopu in začela bi se dolga »materialna« in gverilska vojna, ki je Sovjetska zveza ne bi vzdržala. Toda prepričani smo lahko, da so sovjetski državniki, pa naj bodo v ideološkem pogledu še tako fanatični in še tako zavzeti za ekspanzijo sovjetski moči, ne bodo ponovili napake, ki jo je na-

pravil Hitler, ko je hotel z »bliskovito vojno« streti tako Zahod, kot Sovjetsko zvezo, a doživel klavrn polom.

Prav ta gotovost, da Sovjetska zveza ne more tvegati vojne, če noče lastnega uničenja kot vojaška moč in razpada, dela vojaške kroge v Združenih državah nekoliko preveč predrzne, kar zadeva »intervencije« v Aziji. Po drugi strani pa tudi Sovjetska zveza ve, da si niti najbojevitejši ameriški vojaški krogi ne morejo privoščiti napadalne vojne proti njej, ker tega ne bi dopustil ne ameriški senat ne ameriška javnost, in še manj bi privolili v tako vojno evropski zavezniki Združenih držav. Ta gotovost napravlja predrzne sovjetske generale in ekstremiste med politiki, kot dokazujejo vojaški pakt s Kubo, zasedba Češkoslovaške in pošiljanje orožja in pilotov v Egipt. Vse to ima bolj politične kot vojaške cilje. In ta gotovost, da ne bo prišlo do medsebojnega spopada, daje tako Združenim državam kot Sovjetski zvezi tako proste roke na področju njunih blokov, kjer lahko brez strahu pred posledicami delata lepo in grdo vreme.

Morebitni spopad med Sovjetsko zvezo in Kitajsko (ki je kljub vsemu pisanju o tem neverjeten) bi ostal zagotovo omejen na ti dve državi, kvečjemu še na njune sate, a ne na vse, kot dokazujejo dobri odnosi Romunije s Kitajsko — prav ta teden sta si obljubili »stalno medsebojno podporo in sodelovanje«. Vojna med Kitajsko in Združenimi državami pa je sploh izključena. Noče je nobena od njiju. To dokazujejo vsak dan nova znamenja.

Strah pred tretjo svetovno vojno je torej odveč. Kdor si s tem strahom zastruplja življenje, ravna nespametno.

— o —

VSAK NAJ DA KOLIKOR MORE

Strašni potres v Peruju je zahteval po zadnjih poročilih okrog 50.000 mrtvih in mnogo tisoč ranjenih, 800.000 ljudi je ostalo brez strehe, 100.000 otrok brez staršev, škoda pa znaša vsaj 150 milijard lir. Papež je pozval vse kristjane, naj pomagajo.

V nedeljo se bo pobiralo po vseh cerkvah v Italiji za prizadeto prebivalstvo Peruja. Vsa naj da, kolikor največ more, prosi papež v svojem oklicu na javnost.

Breteško breme za oba kolosa

Novice po svetu

Ameriški uradni krogi se optimistično izražajo o sedanjih pogovorih s Sovjeti na Dunaju za obojestransko in uravnoveseno zmanjšanje stratežične oborožitve. Po njihovem sovjetski predstavniki teh pogovorov ne skušajo propagandno izkoriščati ter kažejo resnost v obravnavanju vprašanj, za katera gre, kar dokazuje, da jim res gre za razorožitev.

Sedanje oboroževanje resnično postaja hudo težko breme tudi za oba vojaška kolosa na Zahodu in Vzhodu.

— o —

Predsednik Tito je postal častni član makedonske Akademije znanosti in umetnosti.

Povodnji v Romuniji so zahtevale po dosedanjih poročilih okrog 160 smrtnih žrtev.

Švicarji so na ljudskem referendumu z večino glasov odklonili predlog, da bi močno omejili število tuje delovne sile v Švici. Industriji so delali veliko propagando proti temu zakonskemu predlogu, za katerega pa je predvsem kmečko prebivalstvo.

Umrli je Edward Morgan Foster, eden največjih pisateljev moderne angleške literature. Star je bil 90 let.

Združene države nameravajo baje potem, ko bodo dosegle svoje vojaške cilje v Kambodži v zvezi z vojno v Vietnamu (presekanje preskrbe za vietkongovce), zapustiti Kambodžo in prepustiti novo generalsko vladavino njeni usodi.

Zahodna Nemčija in Poljska sta se, kot poročajo, načelno sporazumeli, da normalizirata svoje odnose.

Napovedujejo se nove stavke pismonoš in drugih državnih nameščencev. Zdi se, da gre dober del poštnih pošiljk zaradi stavk v izgubo. Ni izključeno, da nekateri pismonoše nepriporočeno pošto uničujejo, da jim ni treba naknadno opravljati dela, ki se nakopiči med stavko.

ZASKRBLJIVO STANJE LJUDSKIH KNJIŽNIC V SLOVENIJI

Društvo bibliotekarjev Slovenije je naslovilo na javnost odprto pismo, v katerem opozarja na »izredno zaskrbljivo stanje ljudskih knjižnic v Sloveniji«. Število javnih ljudskih knjižnic je padlo v zadnjih desetih letih od 525 na 330, vendar skoraj polovica teh knjižnic ne deluje ali nima dotoka novih knjig. Vzroke za to vidi društvo bibliotekarjev zlasti v pičlih finančnih sredstvih, ki jih dobivajo knjižnice.

Mednarodni kriterij, naj se za javno mrežo knjižnic kupuje ena nova knjiga na pet prebivalcev letno, dosega v Sloveniji samo povprečno 30-odstotno.

Arabski gverilci kot zamelek revolucije v arabskem svetu

V jordanski prestolnici Amman je prišlo zadnje dni do hudih spopadov med palestinskimi gverilci in vladnimi četami. Gverilci se smatrajo za osvobodilno gibanje oziroma za nekako partizansko vojsko Palestincev na ozemljih, ki jih imajo zasedena po šestdnevni vojni Izraelci, nastopajo pa največ z jordanskega in libanonskega ozemlja in to z akcijami bombardiranja s »katjušami« ter manjšimi topovi. Ker so gverilske organizacije odvisne glede oborožitve od Rusov, prihajajo vedno bolj pod ruski vpliv, se nagibljejo v ekstremizem in nekatere se začenjajo imenovati marksistične. Ena takih organizacij je pretekla dni ugrabila v Ammanu nekoga ameriškega diplomata, a ga je morala na pritisk vlade in drugih gverilskih organizacij, ki so se zdale represalij, spet izpustiti. Vendar je to in še marsikaj drugega povzročilo napetost med vladnimi četami in gverilci, ki je izbruhnila v krvave spopade. V njih je padlo baje nekaj sto ljudi, ubit pa je bil tudi vrhovni poveljnik jordanske vojske, sorodnik kralja Husseina.

Ti spopadi, kot že prej spopadi med gverilci in vladnimi četami v Libanonu, dokazujejo, da postajajo gverilske organizacije jedra partizanstva, ki se bo pod direktnim sovjetskim vplivom in s sovjetsko podporo naglo spremenilo v gverilsko gibanje tipa Vietkong in se bo končno obrnilo proti vladam samih arabskih držav, ki so hudo zastarele v svojih socialnih strukturah ter se, kot kaže, ne znajo prilagoditi zahtevam moderne sveta. Ustvariti taka revolucionarna jedra in spremeniti arabske države v »ljudske demokracije« sovjetskega tipa ter v satelitske države pa je verjetno tudi glavni cilj sedanje sovjetske podpore arabskim državam. Vprašanje je le, če se ta razvoj še da zaustaviti. Najbrž ne več.

☆

KONCERT PEVSKEGA ZBORA »J. GALLUS«

V nedeljo, 14. junija, bo ob 17. uri nastopil v svetoivanskem Marijinem domu pevski zbor »J. Gallus«.

Vljudno vabljeni.

»Ra 2« mirno pluje proti Ameriki

Norveški raziskovalec Thor Heyerdahl je sporočil po radiu, da njegova ladja »Ra 2« mirno in varno pluje proti Ameriki. Vsi na krovu so zdravi, tudi opica, ki so jo vzeli s seboj in ki se je bila udeležila že prejšnje Heyerdahlove odprave z ladjo »Ra 1«, ki se je, kot znano, slabo končala, ker se je ladja potopila. Bila je slabo zgrajena.

Medtem ko so prvo ladjo zgradili domačini v Egiptu, kjer raste papirus v močvirjih ob reki Nil, je dal Heyerdahl zgraditi drugo ladjo Indijancem z brega jezera Titicaca v južni Ameriki, ki so mojstri v gradnji ladij iz jezerskega bičja, s katerimi plovejo po omenjenem jezeru. Zato je druga ladja mnogo močnejša in strokovnejša zgrajena. Dolej ni bilo z njo nobenih težav. Heyerdahl je prepričan, da bodo on in njegovih sedem tovarišev raznih narodnosti na njej varno dosegli obalo južne ali srednje Amerike ter tako dokazali pravilnost njegove teorije, da so se že davno pred Islandcem Leifom Rdečim in pred Kolumbom izkrcali v južni Ameriki stari Egipčani ter prinesli tja zametke poznejše azteške in inkovske kulture, hkrati pa tudi mit o belem bogu, ki se bo nekoč vrnil.

Heyerdahl, ki se je proslavil l. 1947 z odpravo »Kon Tiki«, je strokovnjak za študij inkovske kulture, v kateri je našel elemente, ki tako močno spominjajo na staro egipčansko kulturo, da se mu zdi nemogoče, da bi bili obe kulturi nastali in se razvijali čisto ločeno. Med drugim sta obe gradili piramide in imeli podoben sistem zvezdoslovja, poljedelstva in državne ureditve. Po Heyerdahlovem mnenju so se Egipčani, med katerimi je bil gotovo kak egipčanski duhovnik, izkrcali na obali južne ali srednje Amerike kakih 5000 do 3000 let pred Kristusom. Vprašanje je le, če se je to zgodilo prostovoljno ali je tako nanesele samo slučaj.

Lahko, da so takrat obstajale bolj ali manj redne pomorske zveze med afriško in južnoameriško celino, trdi Heyerdahl. Lahko pa tudi, da je vihar zanesel kakšne egipčanske trgovske ladje, ki so plule ob zahodni afriški obali, predaleč na ocean, kjer jih je zagrabil morski tok in jih zanesel proti južni Ameriki. To drugo je še bolj verjetno. Egipčanski duhovniki ali drugi izobraženi Egipčani, ki so bili na krovu, pa so naučili tamkajšnje Indijance raznih egipčanskih umetnosti ter ustvarili zametek poznejše inkovske in azteške kulture, ki sta si bili sorodni.

Ni izključeno, da je prišlo do takih zvez med afriško in južnoameriško celino še v času, ko je obstajala Atlantida, o kateri poročajo nekdanji grški pisatelji. To je bil po najnovejših razlagah velik otok v Atlantskem oceanu, katerega prebivalstvo je bilo na visoki kulturni stopnji. Ta otok je ležal po najnovejših domnevah tam, kjer je zdaj Sargaško morje (med afriško in južnoameriško celino). Bujno morsko rastlinje, ki pokriva vso površino tistega dela Atlantskega oceana in skoraj onemogoča plovbo, je baje ostanek rastlinja pogreznjene Atlantide. Ta je postala žrtev vulkanskih potresov, kakršni še zdaj zadevajo južnoameriško celino. Najnovejši je zdaj prizadel severne dele Peruja.

Tudi drugih dokazov vulkanskega delovanja ne manjka v južni in srednji Ameriki. V spomin na Atlantido je dobil Atlantski ocean tudi svoje ime. Prebivalstvo Atlantide pa je bilo v rasnem in kulturnem pogledu sorodno Egipčanom in prebivalcem nekdanje Sahare, ko se ta še ni bila spremenila v puščavo, ampak je predstavljala velikansko stepsko področje, bogato divjačine. Da je bilo res tako, dokazujejo čudovite risbe, ki jih zdaj odkrivajo raziskovalci vsepovsod v Sahari in ki kažejo lepe, Egipčanom podobne

ljudi elegantnih telesnih oblik na lovu in pri verskih obredih, praznovanjih ter v vsakdanjem življenju. Tudi tisti ljudje so morali imeti precej visoko kulturo, ki je imela morda svoj podaljšek v Atlantidi, od tam pa v južno Ameriko.

Heyerdahl hoče s svojo ladjo, imenovano po egipčanskem bogu sonca Ra, dokazati, da je bilo res tako. Ladja je zgrajena iz papirusa zato, ker so stari Egipčani uporabljali take ladje, in nima motorja, ampak samo starodavno štirikotno jadro. Pač pa je na krovu radijski oddajnik, ki služi za

PROSVETNO DRUŠTVO »SLOVENE« - BORŠT

p r i e d i

dne 14. in 15. junija t. l.

PROSLAVO

70-letnice delovanja.

S p o r e d :

nedelja, 14. junija: ob 17.00 obhod skozi vas; ob 17.30 nastopijo pevski zbori »Slovenec« iz Boršta, »Slavec« iz Ricmanj, »F. Venturini« iz Domja, »F. Prešeren« iz Boljunca in »V. Vodnik« iz Doline;

osnovnošolski otroci;

godba na pihala iz Brega;

folklorna skupina Breg.

od 20.00 dalje ples ob zvokih orkestra »Kras«.
ponedeljek, 15. junija: ples z orkestrom »Kras« s pričetkom ob 20.30.

Odprt bo kiosk z jedajo in domačim vinom.

Vljudno vabljeni!

zvezo s svetom, zlasti za primer, da bi posadka potrebovala nujno pomoč. S pisano posadko raznih narodnosti in ras (gre za same prostovoljce) hoče Heyerdahl dokazati, da različnost ras, narodnosti, ver in ideologij ne more odvrniti ljudi od tega, da bi si bili dobri tovariši in da bi sodelovali v skupno dobro.

Jack London:

KJER SE POTI LOČIJO

II.

Sigmund in moška na medvedovi koži so jo pozdravili kot vedno. »Halo, Sipsu!« Hitchcock pa ji je napravil prostor na sanah zraven sebe.

»Kako gre, Sipsu?« jo je vprašal v mešanici angleščine in jezika chinook. »Vlada še vedno velika lakota v taborišču? Je vrač že odkril, zakaj se je število divjačine zmanjšalo in so izginili severni jeleni?«

»Se vedno je lakota. Divjačine je malo in zdaj se pripravljamo, da bomo pojedli pse. Poleg tega je vrač odkril vzrok tolikih nesreč in jutri bo opravil žrtvovanje, da bi očistil taborišče.«

»Kakšno bo to žrtvovanje?... Kdo bo žrtev? Kakšen novorojenček ali kakšna uboga squaw, stara in vsa drgetajoča, ki je za pleme bolj breme kot pomoč?«

»Sklenjeno je bilo drugače; ker je sila velika, je vrač izbral za žrtev kar poglavarjevo hčer. Nikogar drugega kot mene, Sipsu.«

»Hudič!«

Hitchcocku je kletev počasi zdrsnila z ustnic, v globokem tonu, ki je razodeval začudenje in grozo.

»Zato se zdaj najini poti ločita, tvoja in moja, in prišla sem zato, da bi se še enkrat videla, samo še enkrat,« je mirno dejala.

Deklica je pripadala primitivnemu plemenu in primitivno je bilo njeno življenje. Zato je stojično presojala človeško življenje in v žrtvovanju človeka je videla del naravnega reda; sile, ki uravnavajo dan in noč, povodnji in mraz, spomladno brstenje in venenje listov so se razjezile in treba si je spet pridobiti njihovo naklonjenost. To je bilo popolnoma naravno. Smrt je prihajala v mnogih oblikah in vendar je bila vedno ista: pojav nepremagljivih in nedoumljivih sil.

Toda Hitchcock je bil iz drugačne rase. Njegove tradicije so bile manj konkretne in manj spoštljive. Zato je rekel:

»Ne, Sipsu, Ti si mlada in še v polnem življenjskem veselju. Vrač je bedak in njegova izbira je bila zlobna. To se ne bo zgodilo.«

Ona se je nasmehnila in dejala: »Življenje ni dobro in to zaradi marsičesa. Najprej zato, ker je ustvarilo dve različni človeški rasi, eno belo in drugo rdečo, kar je slabo. Potem je združilo najini poti in zdaj ju spet

ločuje; in proti temu ne moremo ničesar. Že nekoč prej, ko so bili bogovi jezni, so prišli vaši bratje v taborišče. Bili so trije, veliki in bradati in so rekli, da se tisto ne sme zgoditi. A so morali takoj umreti in tisto se je zgodilo.«

Hitchcock je pokimal, da je slišal, nato se je napol obrnil in rekel glasno.

»Poslušajte, vi drugi! Tam doli v taborišču mislijo storiti blazno dejnaje: hočejo umoriti Sipsu. Kaj pravite k temu?«

Wertz je pogledal Hawesa in Hawes Wertz, a nobeden ni zinil besede. Sigmund pa je povsod glavo in pobožal volčjaka, ki se je rinil med njegova kolena. Tega psa je pripeljal s seboj iz Združenih držav in ga je imel zelo rad. Podarilo mu ga je dekle, na katero je veliko mislil in katere slika, ki jo je nosil zaprto v medaljončku na prsih, ga je pogosto spravila v razpoloženje, da je začel prepevati. Psa mu je bila podarila, ko sta se zadnjič videla, preden je odpotoval na sever.

»Kaj pravite k temu?« je ponovil Hitchcock.

»Morda ne gre tako zares,« je s poudarkom odgovoril Hawes. »Zelo verjetno si je dekle to izmislilo.«

»Bistvo ni v tem, ampak v tem, kaj bomo storili, če je to res. Ali bomo dovolili, da se zgodi kaj takega?« je odvrnil Hitchcock, ki je že čutil, kako ga grabi jeza zaradi obotavljanja tovarišev.

(dalje)

Tržaškega

Glasbeni večeri v Kulturnem domu

Glasbena Matica v Trstu je pripravila v prejšnjih dneh kar tri glasbene prireditve v mali dvorani Kulturnega doma. V sredo 27. maja je bila na sporedu I. zaključna akademija Glasbene šole. Pred ne ravno številnim občinstvom, ki pa je z izredno pazljivostjo sledilo raznim izvajanjem, so nastopili Nada Zerjal - Zaghet z Bachom in Chopinom. Z Bachom in Mendelssohnom sta nastopila tudi Mojca Šiščević in Ravel Kodrič. Šiščevića je tudi tokrat dokazala, da povsem obvlada klavirsko tehniko, da pa si vedno prizadeva izdelati in izpopolniti lasten interpretacijski slog. Kodrič je pokazal pri svojem izvajanju izredno sproščenost podajanja in temperamenten prijem.

V drugem delu sporeda je nastopil violonist Žarko Hrvatič, ki je ob spremljavi prof. Neve Merlak-Corradu izvajal vrsto del Vivaldija, Bacha in Paganinija. Izbrane skladbe so bile zelo zahtevne in Hrvatič je imel tako možnost pokazati da povsem obvlada glasbeno tehniko in glasbeni izraz.

V ponedeljek 1. t. m. pa je bil na sporedu v Kulturnem domu nastop gojencev šole Glasbene matice iz Nabrežine. In prav zato, ker si nabrežinska glasbena šola ni postavila višjega cilja, kot je zaključni nastop, lahko rečemo, da je večer povsem lepo uspel. S klavirskimi skladbami so nastopile Suzana Lozar, Marija Breclj in Vida Legiša, Verenka Terčelj, Nadja Vidimari, Sonja Suban, Milojka Milič, Rosanda Kralj in Majda Terčon. Na violino so igrali Boris Markovič,

kvalitetno gojenci med seboj razlikovali, saj prihajajo z raznih stopenj glasbene šole, je publika vendar imela priložnost slišati že skoraj koncertno izvajanje nekaterih nastopajočih, kot je bilo na primer zaključno izvajanje pianitske Majde Terčon, ki je tako v dveh Beethovnovih skladbah ter še bolj prepričljivo v Schubertovem Impromptu pokazala resno in temperamentno glasbeno vzgojo in posebno ljubezen do klavirja kot glasbenega izraznega sredstva »par excellence«.

Pri tej prireditvi sta nastopila tudi mladinski pevski zbor Kraški slavček in nabrežinski dekliški pevski zbor, ki je tokrat pokazal znatno izboljšanje in ubranost.

In končno je bila v četrtek 4. t. m. tudi v Kulturnem domu druga zaključna akademija tržaške glasbene šole. Spored je obsegal solopetje, klavir, violino, čelo, klarinet, rog in trobento. Tudi tokrat so gojenci glasbene šole delali čast svojim profesorjem in seveda samim sebi, saj so povsem zadovoljili naše tržaško občinstvo. Zadnji dve točki sporeda sta obsegali zanimivo posebnost in sicer Smetanov Rondo za dva klavirja osemročno, ki so ga izvajali pianisti Loredana Sancin, Majda Terčon, Mojca Šiščević in Ravel Kodrič, slednja dva pa sta tudi izvajala Schumannov Andante con variazioni za dva klavirja. V obeh zahtevnih skladbah so gojenci pokazali gotovost v izvajanju, v glasbeni tehniki in v interpretaciji. Obe skladbi bo v kratkem oddajala naša tržaška radijska postaja.

Poleg omenjenih nastopov pa prirejajo Glasbene šole po raznih vaseh Tržaškega in Goriškega vrsto zaključnih nastopov, ki kažejo na prizadevnost in življenjskost te naše glasbene ustanove. Glasbeni matici in njenim profesorjem gre zato vsa pohvala in priznanje za potrpežljivo in nenadomestljivo delo med našo mladino.

DR. JAKOV SIROTKOVIČ V TRSTU

Slovenski klub v Trstu vabi na predavanje Jakova Sirotkoviča, rednega profesorja ekonomske fakultete v Zagrebu na temo: »Rezultati in perspektive družbeno gospodarskega razvoja Jugoslavije in Hrvatske«, ki bo 12. junija 1970 ob 20.30 v prostorih kluba v ul. Geppa 9.

ŠTEVILO VISOKOŠOLCEV

Število visokošolcev, ki so vpisani na tržaški univerzi, iz leta v leto stalno narašča. V akademskem letu 1964-65 je bilo vpisanih 5010 študentov, v akademskem letu 1969-70 pa 8998.

Največ vpisanih je na naslednjih fakultetah: ekonomija in trgovinske vede 1319, pedagogika 1432, pravo 852, medicina 697, naravoslovje 1289, inženjerija 1540, filozofska fakulteta 827. Najmanj študentov je na farmaceutiki, in sicer 139. Iz podatkov je razvidno, da je vpis na posamezne fakultete v skladu z možnostmi poznejše zaposlitve. Tako vidimo, da pada število študentov na pravni fakulteti in ne narašča na fakultetah za slovo in filozofijo, pedagogiko, ekonomijo in farmaceutiko. Zaradi dobrih možnosti zaposlitve in tudi dohodka pa zelo narašča število študentov na medicini in na fakulteti za moderne jezike.

— o —

OSNOVNA ŠOLA V RICMANJIH
priredi v nedeljo, 14. junija 1970, v šolskih prostorih

ZGODOVINSKO RAZSTAVO IN AKADEMIJO ob priliki petindvajsetletnice obnove slovenske šole

Spored je naslednji:

1. ZGODOVINSKA RAZSTAVA bo odprta od 9. do 12. in od 16. do 20. ure;
2. AKADEMIJA bo ob 18. uri. Nastopili bodo učenci s petjem, baletom, prizorčkom in deklamacijami.
3. Po akademiji bo prijateljsko srečanje v šolskih prostorih.

Na jubilejno proslavo so povabljeni vsi učitelji, ki so poučevali na naši šoli od 1945. leta do naših dni.

Toplo vabimo k udeležbi vse prijatelje naše šole.

— o —

Te dni se je mudil na obisku v Trstu in v Ljubljani münchenski založnik dr. Trofenik.

Trenutno pripravlja izdajo novih važnih slovenističnih del.

— o —

Izšla je zadnja letošnja številka mladinskega mesečnika »Galeb« v zelo lepi grafični opremi. Vso številko so otroci sami napisali in ilustrirali z risbami, tudi barvnimi. Številka, ki pomeni literarno in grafično izrednost, je v prodaji v Tržaški knjigarni.

GLASBENI VEČER GOJENCEV GLASBENE ŠOLE FINŽGARJEVEGA DOMA

KLAVIR
HARMONIKA
MLADINSKI ANSAMBEL TAIMS
S P O R E D

1. Pozdravna domača viža
Ansambel TAIMS (učenci Glasbene šole FD (Finžgarjevega doma) in Glasbene matice iz Trsta)
2. Domače in tuje melodije
Klavir (učenci Glasbene šole FD in gojenci prof. Staneta Maliča)
Harmonika (učenci Glasbene šole FD)
Ansambel TAIMS
3. Beseda ljubiteljem glasbe (prof. Humbert Mamolo)
4. Klasične melodije
Klavir (gojenci prof. Staneta Maliča)
5. Moderne in religiozne melodije
Ansambel TAIMS
6. Sklepna beseda in viža.

Vsi sodelujoči se Vam prisrčno zahvaljujejo za udeležbo in prostovoljni prispevek.

Patrizia Terčič, Boris Devetak in Nevo Radovič, na harmoniko pa Igo Radovič in Mariza Škerk.

Ves nastop je bil skrbno pripravljen, za kar gre posebna zasluga požrtvovalnim profesorjem Radoviču, Ambrozetu in Slugi. Pri posameznih točkah, ki so obsegale znane odlomke glasbenih mojstrov Mozarta, Schumanna, Chopina, Schuberta, Beethovna, Bacha in drugih, so mladi gojenci pokazali, da se vestno in marljivo posvečajo tej plemeniti umetnosti. Čeprav je razumljivo, da so se

BCLKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. P. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

D. D.

GLAVNICA LIR 600.000.000 - VP. LAČANIH LIR 300.000.000

TRST - ULICA FABIO FILZI ST. 10

TEL. ST. 38-101, 38-045

BRZOJAVNI NASLOV: BANKRED

Sovodnje

VOLILNI IZIDI

Za glasove pri občinskih volitvah v Sovodnjah sta se potegovali dve listi: lista občinske enotnosti in druga z znakom lipove vejice; vsaka je postavila po 12 kandidatov. Prva je zmagala s 587 glasovi, dočim je druga prejela 347 glasov, to je 240 manj. Iz volilnih izidov sledi, da bodo ostali iz večinske liste v občinski upravi dosedanji možje z županom Češčutom vred.

Za pokrajinske volitve je glasovalo za listo z lipo 306 volivcev. Socialisti so dobili 439 glasov, komunisti 199, krščanska demokracija 66, druge italijanske stranke pa dosti manj. V odstotkih se je pokrajinskih volitev udeležilo 95,31 upravičencev.

V zvezi z volitvami v Sovodnjah smo prejeli od skupine volivcev lipove vejice sledeči dopis s prošnjo za objavo:

Naši ljudje, ne mislimo vsi, toda verjetno velika večina, so mnenja, da bi vsaj zana-prej pri občinskih volitvah ne postavljali več dveh slovenskih list, ampak eno samo: medstrankarsko. Tako bi se bolje čutili obe plati zvona in to v splošno korist vseh občanov.

Kaže pa, da je ideja o medstrankarski slovenski listi, ki bi edina mogla rešiti naraščajoče izgubljanje slovenskih glasov za italijanske stranke za nekatere gospode še nerazumljiva. To zamisel pa je treba vedno bolj krepiti.

Vsekakor pa bodo zastopniki naše skupine v občinskem svetu branili skupne koristi, gospodarske in kulturne, vseh občanov.

Obenem čutimo dolžnost, da se zahvalimo vsem somišljenikom, ki so nas podprli na volitvah.

OBVESTILO

Ravnateljstvo nižje enotne srednje šole v GORICI sporoča, da bo v soboto 13. tega meseca ob 19. uri v zbornici šole sestanek za starše dijakov, ki obiskujejo III. razred te šole.

— o —

Klub koroških akademikov na Dunaju je izdal skupno drugo in tretjo številko svojega novega glasila »Kladivo«.

Izid volitev v Števerjanu

Volitve so v nedeljo in ponedeljek prav mirno potekle. Zmagala je slovenska lista z znakom lipove vejice, ki je dobila 278 glasov. Lista občinske enotnosti je pa zbrala 170 glasov.

Pri pokrajinskih volitvah je oddalo svoj glas za lipovo vejico 253 volivcev. Od drugih strank si sledijo po vrsti: PSI 87, KPI 72 in druge z dosti manj glasov. Od vseh upravičencev jih je prišlo na volišče 93,63 odstotka, kar je nekaj manj kot znaša povprečje pri pokrajinskih volitvah na Goriškem ki je doseglo 94,98 odstotka vseh volivcev.

Pred kratkim smo v Števerjanu spet obhajali slovesno poroko. V zakonski stan sta stopila Majda Mikluževa in Marij Klanjšček iz Gorice.

Nevesta izhaja iz ugledne kmečke družine. Bila je delavna članica prosvetnega društva in vneta cerkvena pevka. Že v mladih letih je z očetom prekopčevala s sadjem in zelenjavo v tržaški okolici. Vsi domačini jo poznajo kot narodno zavedno in prijazno dekle. Ženin pa je uslužbenec pri mestnem av-

toBUSnem podjetju. Vedno pa se je rad družil s števerjansko mladino.

Nevestine družice so lepo okrasile farno cerkev. Po poročnem obredu so se vsi zbrali v župnijskem domu k veselemu prigrizku.

Mlademu paru želijo vsi sosede in znan-ci dosti sreče na novi življenjski poti.

— o —

Doberdob

IZID VOLITEV

Kot v ostalih dveh slovenskih občinah na Goriškem tako sta tudi v Doberdobu nastopili dve kandidatni listi: občinske enotnosti in lipove vejice. Prva je dobila 435 glasov, druga pa 309. Občinska uprava bo torej ostala v dosedanjih rokah.

Bržkone bo izpadla iz občinskega sveta gospodična Marija Ferletič, ki je zmagala na slovenski listi lipove veje pri volitvah za pokrajinski svet.

V Doberdobu je glasovalo pri volitvah v pokr. svet 279 volivcev za listo z lipo, 410 za komuniste, 60 za socialiste; druge stranke pa so dobile manj glasov.

Iz Goriške

Občinske volitve v Gorici

Volitve v goriški občinski svet so prinesle nekaj sprememb in presenečenj pri nekaterih strankah. Svet je sestavljen iz 19 članov demokrščanske stranke, 6 socialnih demokratov, trije so socialisti, trije misovci, dva liberalca, dva od Slovenske demokratske zveze, eden je republikanec in eden od italijanske socialistične proletarske stranke.

Krščanski demokrati so pridobili okoli tisoč glasov in enega zastopnika več kot pri zadnjih volitvah. Na prvem mestu je župan Martina s 1630 prednostnimi glasovi. V tej skupini je prvič tudi devet novih mlajših svetovalcev.

Prvič je prišla republikanska stranka do enega sedeža, prav tako tudi socialni proletarci.

Svoje položaje so ohranili socialisti, komunisti in misovci. Dva sedeža so izgubili liberalci. Enega svetovalca od dosedanjih treh je izgubila tudi Slovenska demokratska zveza. V poštveh za občinski svet pride prvič izvoljeni dr. Damijan Pavlin iz Štandreža, uradnik pri deželni upravi. Dobil je po uradnih vesteh 603 prednostne glasove in s tem prvo mesto med izvoljenimi kandidati SDZ. Na drugem mestu je dosedanji svetovalec prof. Andrej Bratuž s 577 preferenčnimi glasovi. Ta sta torej izvoljena po volji volivcev v goriški občinski svet.

Dosedanji odbornik prof. Bratina je sicer prejel 563 prednostnih glasov, a ne more priti v občinski svet, ker je šele na tretjem mestu. SDZ pa ima po številu glasov možnost le za dve mesti v občinskem svetu.

Nazadovanje glasov pri slovenski listi se v javnosti na različne načine komentira. Zlasti ni bil volivcem všeč pritisk, da se morajo oddajati preferenčni glasovi po že nekem vnaprej določenem redu in ne po demokratiški izbiri zmernih kandidatov z iste liste. Pa tudi mlajši ljudje kažejo popolnoma upravičeno, da se upošteva tudi njih mnenje. Tret-

POKRAJINSKE VOLITVE

Volitve v goriški občinski svet niso prinesle večjih sprememb, v primeri z zadnjimi.

Posamezne stranke so dosegle sledeče uspehe v volilnih okrožjih na Goriškem, kjer pridejo v poštev tudi slovenski glasovi v večjem številu: Gorica: PCI 2692 glasov, MSI 2449, PRI 779, PSIUP 690, PLI 2024, PSI 2510 Slovenska demokratska zveza 1793, PSU 3704, DC 12.410.

Krminsko okrožje, kjer je kandidiral tudi dr. Sfiligoj, je oddalo za lipovo vejico 93 glasov.

V okrožju Farra je dobila lipova vejica 253 glasov v Števerjanu, 16 v Moši, po 4 v Fari in Koprivi, 9 pa v San Lorenzu.

V Tržiču je oddalo 70 volivcev svoje glasove za slovensko listo.

V Ronkah s Foljanom 57.

V Zagraju 3.

V to okrožje spadata tudi Doberdob z 279 slovenskimi glasovi in Sovodnje s 306.

V drugih okrožjih je dobila slovenska lipa 48 glasov.

V primeri s pokrajinskimi volitvami pred petimi leti je SDZ nazadovala za 87 glasov.

Manj glasov so dobili tudi liberalci in socialni demokrati.

Slovenski volivci so izvolili na svoji listi za pokrajinsko svetovalko Marijo Ferletičevo, ki je bila izvoljena v zagrajskem okrožju.

Od Slovencev sta v svetu še dosedanji svetovalec Marko altritsch, izvoljen na listi PSI in Jože Jarc, ki je bil kandidat na listi PCI.

Pokrajinski svet bo takole sestavljen: krščanski demokrati bodo imeli 10 svetovalcev, komunisti 6, socialisti 2, socialni demokrati 2; po enega pa: Slovenska demokratska zveza, misovci, liberalci in socialistična proletarska stranka. Vseh svetovalcev skupaj je 24.

Sredinsko-leve stranke imajo torej možnost, da ohranijo svojo upravo na pokrajini.

— o —

Kanalska dolina - Ukve

NEKAJ SE JE ZGANILO

Posebna značilnost v političnem življenju Kanalske doline je ta, da se je v občini Naborjet, z Ukvami in Ovčjo vesjo prvič pojavila tudi slovenska lista za te občinske volitve.

Lista Slovenskega ljudskega gibanja je dobila sicer samo 16 glasov. Kandidat Miljač je pa dobil še 32 drugih preferenčnih glasov, kar pa ne more priti v poštev in kaže na neznanje volilnih upravičencev glede volilnih določb. Vendar pa je iz tega razvidno, da si hočejo volivci izbirati zastopnike po demokratičnem načelu preferenc.

Največ glasov in sicer 236 sta dobili združeni listi demokristjanov in socialistov. Na drugem mestu je lista »Abete« (smreka) s 132 glasovi. Zadnja (za listo Slov. ljudskega gibanja) pa je »Autonomia e rinascita« z 10 glasovi.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Edvard Kocbek o svoji pesniški zbirki „Poročilo“

Tretja številka slovenske revije »Knjiga 70«, ki jo izdajajo slovenske založbe, je prinesla intervju s pesnikom Edvardom Kocbekom, v zvezi z njegovo zadnjo pesniško zbirko »Poročilo«, ki je nedavno izšla pri mariborski založbi Obzorja.

V intervjuju je Kocbek, ki je pred kratkim obhajal svojo 65-letnico, spregovoril najprej o svojih prejšnjih pesniških zbirkah »Zemlja«, ki je izšla leta 1934, in »Groza« iz leta 1963, nato pa je dejal o svoji novi zbirki »Poročilo«: »To so moje najbolj izrazite, najbolj pojoče, najbolj disciplinirane in sintetične pesmi. To je moja najmanj problemska lirika, moška, neustrašna, skladna z usodo duha in celostna. V njej sem se vzdignil nad zgodovino, zato ni mogoče reči zanjo, da se je razkrila kot notranja formulacija enobejstva, (pod tem izrazom misli Kocbek NOB — narodnoosvobodilno borbo). Napeto skladje med vsebino in obliko teh pesmi kot spor med usodo in svobodo ni identično z nobeno ideološko pozicijo. Spoznal in doživel sem sposobnost koncentracije, eliminacije odvečnega, skrajno premišljenega izbiranja. Zato sem zadnja leta dobil od pesnenja novo razmerje. V kontekstu problematiziranega sveta se moja pesem polagoma spremeni, z njo pa se tudi sam spremenim. To, kar mi danes pripravlja pesem, hodi pred menoj kot povzročevalec nemira in nereda. Dobra polovica teh pesmi je objavljenih v novi zbirki POROČILO.«

»Zbirki sem dal preprosto ime POROČILO, da bi pesmim, ki izražajo mnoge in različne osvetljave enega ter istega sveta okoli mene, podelil nekak funkcionalni značaj... Pozorni spremljevalci moje usode vedo — nadaljuje Kocbek — da sem daleč od dokončnih spoznav in obračunov, zato v teh mojih pesmih ne gre za reprodukcijo v aktualističnem smislu ali nesmislu, ampak za vztrajanje v odkrivanju poetičnosti v mraku zgodovine in izgubljenosti sveta. Moj poetični pogled se vznemirljivo bliža optiki in govoric, odkrivanju in sojenju prerokov stare zaveze, kjer ne gre za družbene in narodove obračune, ampak za nenadno odprti pogled v smisel in nesmisel.«

Na vprašanje: Kaj pravite o radikalnem besednem eksperimentiranju in o podirjanju po-

menskih mostov pri mladih ustvarjalcih? je Kocbek odgovoril:

»Najprej moram povedati, da razlikujem med avtentičnim slabljenjem človekove besede kot izrazom bitne neizrekljivosti sredi sodobne hipertrofije sveta in med igrivo hotenim slabljenjem človekove govorice kot uničevanjem kazalnega in izpovednega izraza. Ena temeljnih sodobnih formalističnih dogem pravi: »Če hočeš dojeti resničnost, moraš najprej življenjskost izključiti iz nje.« Moja pozornost je usmerjena le-tej, estetska samonamenskost ni izraz novega veselja nad življenjem, temveč izraz sumljive cerebralne agresivnosti. Sumljive zato, ker se hoče nezadovoljnost z družbo izdivjati na najmanj napornem in zahtevnem območju, namesto da bi nastopila v vsem uporniškem obsegu. Takšno protestno ali gratuito razdiranje besedne govorice in pomenske komunikacije ni namreč prav nič usodno zaukazane v sodob-

(Nadalj. na 7. strani)

ZAKLJUČEN LETNIK »LITERARNIH VAJ«

»Literarne vaje«, ta simpatična dijaška revijica, ki je že enaindvajset let mentor literarnih poskusov naših dijakov, je prišla do zadnje letošnje številke. Tudi v tej, sedmi, številki najdemo na prvem mestu povest Borisa Pangerca »Neur-

ja in viharji«, v kateri je skušal prikazati življenje in izkušnje skupine študentov iz vasi tržaške okolice, ki so se po maturi razkropili na razne univerze. V tej številki se zgodba srečno, a nekoliko preveč konvencionalno konča. Pangercu je treba priznati, da obvlada jezik in ima dovolj fantazije ter veselja do pisanja, pač pa mu še manjka življenjskih izkušenj in prave pripovedne tehnike. Kot pesnik je za zdaj mnogo boljši kot pripovednik, možno pa je, da bomo s časom dobili ravno v njem novega pripovednika na Tržaškem, pripovednika mlade generacije, ki ga že tako dolgo pogrešamo, saj za Pahorjem in Rebulom se ni pojavil nihče več. Verjetno se je Pangerc nekoliko prezgodaj lotil tako obširnega teksta in bi bilo bolje, da bi se poskušal za zdaj v novelah.

Pomembnejše prispevke so objavili v tej številki še Nadja Filipčič s kratko novelo »Pogovor z Dušanom«, s pretresljivo vsebino iz okolja današnje mladine, Atek Seražin z novelico »Mery« z motivom mladostne ljubezni in Boris Pangerc s pesmima »Srečala sva se«, in »Ob tebi«. Pohvalo si zaslužijo tudi Barbara Baldassi, Maja Demšar, Franc Mahnič in Boris Pangerc za res dobre članke o znanstvenih zanimivostih, Barbara Rosner za svojo oceno premiere »Totovi« v Slovenskem gledališču in Martina Adami ter Rada Suban za članek o geografu Blažu Kocenu, prav tako pa tudi Lara - Vedrana Kariž za svoj zanimivi »Dialog«.

Tudi vsi ostali prispevki te številke, v kateri sodelujeta z dvema ocenama še profesorja Vinko Beličič in Martin Jevnikar, so prijetni. Enako linorezi. Številki je dodano celoletno kazalo.

Majska številka »Mladike«

Pred nekaj dnevi je izšla »Mladika« za mesec maj. V uvodniku pod naslovom »Svobodni junij 1970« navezuje avtor, ki se je podpisal samo za začetnicama M. J., na volitve in naglašja pomen dejstva, da lahko ljudje danes svobodno izbirajo tisto, kar smatrajo za najboljše v prid svobode, demokracije in blaginje. To velja še posebno za tukajšnje slovensko prebivalstvo, po vseh hudih izkušnjah, ki jih ima za seboj.

S sliko in člankom se spominja revija dijaka Petra Spacapana, vzornega mladeniča, ki se je nedavno smrtno ponesrečil v Gorici. »Brez mamila, h katerim se zateka toliko sodobne mladine, brez vsakodnevnih kontestacij in postopanj,

brez iskanja vsakovrstnih lahkih užitkov je Peter videl v življenju delo in žrtev,« piše članekar Jo. P. »Predvsem delo za svoj narod, pripravo, skrbno in vestno pripravo na poklic, ko bo ves stopil v službo narodu, ves realen in zdrav, bister in brez vsakih omotič. Izgubili smo dobrega prijatelja, kateremu bi se gotovo pridružil še marsikdo, ko bi ga bolje spoznal. Odšel je od nas mlad fant, ki se nam zdi, da je pravi lik mladega sodobnega kristjana. Ko bi mogli biti on, čim več da bi nas bilo, kot je bil Peter.«

Nadaljuje se povest »Pomlad Adele Ostroluške« slovaškega pisatelja Luda Zúbeka v lepem prevodu Marijana Breclja, Vinko Beličič pa je prevedel »Odo slavčku« angleškega pesnika Keatsa. Prispeval je tudi novelo »Šolski izlet«. V tej številki se končuje povest ljudske pisateljice Mojce Rant »Resnični pravi dom«, zgodba o nesrečni ljubezni, ki pripelje fanta po dekletovi nenadni smrti v bogoslovno semenišče. Ivan Udovič je avtor pristrčno napisanega članka »Mat v slovenski zgodovini«, Danilo Sedmak pa v daljšem članku odgovarja študentu, ki se je znašel v življenjski krizi, med svetom staršev in novim svetom, v katerem mu je usojeno živeti in kateremu se še ni znal prilagoditi. Martin Jevnikar nadaljuje svojo razpravo »Sodobna slovenska zamejska literatura«, Alojz Rebula pa je objavil zanimiv in aktualen pogovor s Karlom Vladimírom Truhlarjem, avtorjem nove pesniške zbirke »V dnevih šumi ocean«. Jože Peterlin je napisal članek v spomin te dni umrlega režiserja Bojana Stupice. Revija predstavlja bravcem tudi znano ljubljansko režiserko Balbino Baranovič Battelino.

Lepo ilustrirana številka je v celoti zanimiva, vendar ima nekoliko preveč literarni značaj. V njej manjka več člankov z drugih življenjskih področij, kar pa bo nedvomno nadoknadeno v prihodnjih številkah.

Bachova velika maša

V nedeljo 7. t. m. zvečer je v oglejski baziliki na pobudo krajevne Pro loco nastopil zbor in orkester praške radiotelevizije z Bachovo Veliko mašo. Pripomniti je treba, da je akustika stare bazilike izredno primerna za tovrstne koncertne nastope. Zaradi dela samega in zaradi kvalitete nastopa je vladalo v naši deželi zlasti pa v Trstu in v Gorici precejšnje zanimanje in res je publika povsem napolnila veliki cerkveni prostor.

Ta Bachovo delo je po mnenju kritikov najvišji izraz njegovega glasbenega doživljanja, saj je Bach zbral v svoji veličastni Maši najpopolnejše strani svojega glasbenega opusa in je tako dal dovršeno in mogočno obliko svojemu duhovnemu »sporočilu«.

Bachova Velika maša, je zapisal Albert Schweitzer, je katedrala na glasbenem področju, s svojo edinstveno lepoto in zbranostjo se postavlja na sredo vse religiozne glasbe.

Zanjo je značilen dramatični lirizem, ki ob prepletanju arij in duetov ter mogočnih nasto-

pov zbora in velikega orkestra doseže svoj višek v Hozani, ki jo je avtor izrazil na tako silen način, »da se stresejo celo stebri božjega tempelja«.

Prav v tem delu Bachove Maše je čutiti največjo razliko v interpretaciji med Bachom in Beethovnom, ki je tudi zložil svojo Misso solemnis. V Beethovnovi Maši, ki jo ta teden izvaja orkester tržaškega gledališča Verdi v krajih naše dežele, je skladatelj predstavil Hozano in Benediktus kot apogej božjega trpljenja. In še: Beethovnov Agnus Dei je krik prestrašenega bitja, ki išče odrešenja, medtem ko je Bach predstavil isti pasus kot jok skesane duše, ki pa nosi v sebi občutek odpuščenja.

Praški zbor in orkester sta nastopila z 230 izvajavci, nastopal je tudi otroški zbor in v orkestru vrsta solistov. Dirigiral je Antonio de Bavier. Publika je z dolgim in pristrčnim ploskanjem dala nastopajočim priznanje za njihovo vrhunsko, izdelano in doživeto interpretacijo tega Bachovega koncerta.

I. t.

Sodobno kmetijstvo

Prijave za ustanovitev kraške zadružne mlekarne

Po večkratnih sestankih, na katerih so živinorejci tržaške pokrajine obravnavali vprašanje kraške zadružne mlekarne, je končno uspelo priti do zaključne faze glede uresničitve te nadvse pomembne pobude.

Pripravljalni odbor za ustanovitev kraške zadružne mlekarne sporoča, da so v teku dokončne prijave in sicer morajo živinorejci plačati tudi znesek v višini 2.500 lir, kar lahko opravijo pri podružnicah Tržaške hranilnice v mestu in okolici. Pripravljalni odbor toplo priporoča vsem tistim, ki se še niso prijavili, da to nemudoma storijo in to po navodilih, ki jih je svojčas razposlal živinorejcem naše pokrajine.

S plačilom omenjenega zneska se bodo krili vsi stroški, ki bodo nastali s pravno ustanovitvijo zadruga in pripravo dokumentacije, ki jo je treba predložiti ob prošnji za podporo s strani Deželnega kmetijskega odborništva.

Pripravljalni odbor ponovno poudarja pomen te pobude, ki bo najboljšo sredstvo in jamstvo za zaščito koristi naših živinorejcev. Vse zadružne mlekarne naše dežele poslujejo zelo uspešno, s čimer so pripomogle k rešitvi dolgoletne krize, v kateri je tičal ta proizvodni sektor. Ravno ogled nekaterih zadružnih mlekar v pordenonski pokrajini je dal našim živinorejcem možnost, da se tudi na lastne oči prepričajo o koristnosti zadružne mlekarne in o velikem ugledu, ki ga uživajo mlekarne pri potrošnikih. Znano je namreč, da je dober sir možno pripraviti le iz higiensko neoporečnega mleka, za kar skrbijo posebno zadružne mlekarne, ki si ne morejo privoščiti malomarnosti in s tem izgub. Morebitne malomarnosti bi prizadele vse člane zadruga. Te stvari so dobro znane tudi potrošnikom, ki znajo ceniti pristne mlečne proizvode mlekarovskih zadrug. Bila bi velika škoda, da ne bi tudi naši živinorejci poskrbeli za še večjo uveljavitev svojega izredno kvalitetnega mleka in posredno tudi sira, ki ga misli izdelovati bodoča zadružna mlekarne.

Problem ohranitve in razvoja živinoreje je predvsem povezan s prodajno ceno mleka, ki je kljub poviškom pod proizvodnimi stroški in torej ne zadovoljuje naših živinorejcev. Edina pot za doseg višje cene pa je, da se proizvod valorizira in da ga proizvajalec ali v obliki mleka ali pa v obliki sira neposredno dostavi potrošniku. Za znižanje proizvodnih stroškov zlasti tistih, ki zadevajo izdatke za krmo, velja poudariti možnost, ki jo ima zadruga za skupen nakup krme, oziroma tudi za pripravo močnih krmil. Živinorejci se mogoče premalo zavedajo, koliko težkih tisočakov bi si prihranili, če bi skupno kupili koruzo in vitaminske dodatke in tako sami pripravili močna krmila. Veliko bi prihranili, tudi če bi se omejili na skupen nakup že pripravljenih močnih krmil. Vseh teh možnosti si posamezen kmetovalec sploh ne more privoščiti in tako ne more znižati svojih proizvodnih stroškov. Če analiziramo zakaj in kako so nekatere države mogle napredovati v kmetijstvu, predvsem v živinoreji, vidimo in to na podlagi holandskega primera, da so vidne uspehe dosegli prav s pomočjo zadružništva, kajti samo na ta način so se lahko posamezni kmetovalci priklopili do u-

strežnejše organizacije in s tem do boljše tehnike. Posebno izstopa podatek velikanske razlike v izdatkih za močna krmila, če primerjamo italijanske in holandske razmere. S prej omenjenimi organizacijskimi pobudami glede skupnega nakupa surovin in priprave močnih krmil so holandski kmetovalci močno znižali izdatke za krmila. S tem pa so si ustvarili temelje za še bolj uspešno gospodarjenje.

Čas je, da tudi naši živinorejci razumejo potrebo sodobnega gospodarjenja in da torej izrabijo edinstveno priložnost, da se z deželnim prispevkom tudi sami vključijo v sodobno kmetijstvo.

— o —

NASTOP GOJENCEV GLASBENE MATICE V NABREŽINI

Prosvetno društvo »Igo Gruden« v Nabrežini priredi v soboto 13. t. m. ob 21. uri v svoji dvorani nastop gojencev šole Glasbene Matice.

Sporod obsega skladbo za klavir, violino, klavirnet, harmoniko, kitaro, otroški pevski zbor in dekliški pevski zbor.

Vljudno vabljeni.

ŠPORT MED NAŠO MLADINO

MEDNARODNO TEKMOVANJE DIJAKOV V LAHKI ATLETIKI

Športni odsek Tehničnega industrijskega zavoda »Galilei« iz Gorice, čigar športni vodja je prof. Kranner, je pretekli tork organiziral tekmovanje v lahki atletiki proti Poklicni šoli kovinarske stroke iz Nove Gorice. Športni voditelj je v letošnjem šolskem letu organiziral že več srečanj z omenjeno šolo: v košarki in odbojki v Gorici, v štafeti 50x1000 m v Gorici, povratna tekma v odbojki in košarki v Novi Gorici.

Lahkoatletsko tekmovanje je dalo naslednje rezultate (samo prvi trije):

Tek na 100 m

- 1) Makarovič (NG) 11"6
- 2) Pecorari (Go) 11"7
- 3) Romano (Go) 11"7

Tek na 1000 m:

- 1) Gaggioli (Go) 2'42"8
- 2) Škarabot (NG) 2'43"2
- 3) Fantini (Go) 12"4

Tek na 300 m

- 1) Lippi (Go) 36"1
- 2) Pellegrini (Go) 38"5
- 3) Rossetto (Go) 39"3

EDVARD KOCBEK O SVOJI PESNIŠKI ZBIRKI »POROČILO«

(nadaljevanje s 6. strani)

nem človeštvu, ampak le zagatna igra, ki že postaja kapitulatstvo pred popredmetenim svetom, proglašanje statusa quo, nesprejemljivosti sveta in brezpomembnosti besede, skratka eshicija nesmisla... Propadli bodo le konformizmi, na tej ali na oni strani, rešila pa se bosta pomen in poetičnost. Naloga pesnikov je, da danes zavračajo vsako hrupno razgaljanje in slepeče pomirjevanje, predvsem pa, da preprečujejo podiranje medčloveških mostov, da ne širijo izraznega manijaštva in ne sramotijo govorice...

ŠTIPENDIJE ZA AGRONOME, ŽIVINOZDRAVNIKE IN KMETIJSKE IZVEDENCE

Predsednik deželnega odbora Berzanti je izdal odlok za natečaj, ki predvideva podelitev dveh štipendij za študijsko leto 1970-1971. Natečaja se lahko udeležijo agronomi oziroma živinozdravniki. Specializacija v živinoreji bo potekala na univerzi v Padovi oziroma na Katoliški univerzi v Piacenzi. Za specializacijo v sirarstvu (univerza v Piacenzi) pridejo v poštev samo agronomi. Dve nadaljnji štipendiji sta na razpolago kmetijskim izvedencem za specializacijo v sirarstvu in sicer na državnem kmetijsko-tehničnem inštitutu »E. Zanelli«, Reggio Emilia.

Pravico udeležiti se natečaja imajo samo kandidati, ki stalno bivajo v naši deželi najmanj tri leta. Prošnje je treba napisati na kolkovanem papirju in jih skupno s potrdilom o stalnem bivališču in s kopijo diplome predložiti na tajništvo deželnega odbora do vključno 31. avgusta.

Agronomi oziroma živinozdravniki ne smejo imeti več kot 28 let, kmetijski izvedenci pa ne več kot 24. Za prve znaša štipendija 1.400.000, za druge pa 1.000.000 lir. O podeljevanju štipendij bo odločala posebna komisija.

Vse nadaljnje informacije daje Deželno odborništvo za kmetijstvo — oddelek za živinorejo, Videm, ulica Percoto 16.

Tek na 80 m

- 1) Pecorari (Go) 11"4
- 2) Rossetto (Go) 11"8
- 3) Fantini (Go) 12"4

(Nova Gorica ni tekmovala)

Met krogle (5 kg)

- 1) Grilanc (NG) 15.87
- 2) Cappello (Go) 15.50
- 3) Gallo (Go) 13.98

Skok v višino

- 1) Makarovič (NG) 170
- 2) Rivo (Go) 165
- 3) Ianniello (Go) 160

Štafeta 4 x 100 m

- 1) Gorica I 45"
- 2) Nova Gorica 46"4
- 3) Gorica II 48"9

Met diska (1,75 kg)

- 1) Cappello (Go) 37.02
- 2) Gallo (Go) 36.70
- 3) Devetak (Go) 32.58

Skok daljina

- 1) Blažič (NG) 6.28
- 2) Rivo (Go) 5.72
- 3) Le Lorenzi (Go) 5.62

OLYMPIJA — POKRAJINSKI NARAŠČAJNIŠKI PRVAK

Prejšnji teden se je vršilo v Gorici pokrajinsko odbojgarsko prvenstvo kategorije naraščajnikov. Naraščajniki so v dveh tekmah z lahkoto odpravili nasprotno moštvo Unione Ginn. Goriziana.

Rezultati:

Prva tekma: 3:0 (15:0, 15:4, 15:1)

Povratna tekma: 3:0 (15:6, 15:11, 15:8)

Za Olympijo so igrali: Plesničar, Nanut, Uršič, Tommasi, Oman, Sivec, Ferfolja, Pellis.

RADIO TRST A

F.J. *36

S M R T

V POMLADI

♦ NEDELJA, 14. junija, ob: 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 9.45 Glasba za kitaro; 10.15 Poslušali boste; 10.45 V prazničnem tonu; 11.15 Oddaja za najmlajše: J. Spyri »Heidi«; Dramatizirala M. Susič. Radijski oder, vodi Lombarjeva; 12.00 Nabožna glasba; 12.15 Vera in naš čas; 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa; 13.00 Kdo, kdaj, zakaj; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Glasba iz vsega sveta; 15.30 I. L. Caragiale: »Izgubljeno pismo«; Igra v 4 dejanjih; 17.35 »Primorska poje«; revija primorskih zborov; 18.00 Miniaturni koncert; 18.45 Bednarik: »Pratika«; 19.00 Jazzovski kotiček; 19.15 Sedem dni v svetu; 19.30 Glasba iz filmov in revij; 20.00 Šport; 20.30 Iz slovenske folklore: V starih časih: Reharjeva »Na guod uod svejta Jevana«.

♦ PONEDELJEK, 15. junija, ob: 7.30 Jutranja glasba; 11.15 Šopek slovenskih pesmi; 11.50 Trobentač Hirt; 12.10 Kalanova »Pomenek s poslušavkami«; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Čar glasbenih umetnin; 17.35 Jež: Italijansčina po radiu; 17.55 Vaše štivo; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Zbor »Santa Maria Maggiore«; 18.50 Strasserjev orkester; 19.10 »Odvetnik a vsakogar«; 19.15 Znane melodije; 20.00 Športna tribuna; 20.35 Pesmi od vsepovsod; 21.05 Kulturni odmevi; 21.25 Romantične melodije; 21.45 Slovenski solisti. Čelist Vlado Požar, pri klavirju venski solisti. Čelist Vlado Požar, pri klavirju Leon Engelman.

♦ TOREK, 16. junija, ob: 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 11.50 Na orglice igra Gern; 12.00 Bednarik »Pratika«; 13.30 Glasba po željah; 17.00 Tržaški mandolinski ansambel; 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas, pripravlja Lovrečič — Novice iz sveta lahke glasbe; 18.15 Umetnost; 18.30 Komorni koncert; 18.45 Ansambel »The Ventures«; 19.00 Otroci pojo; 19.10 Domnerusov veliki orkester; 19.35 Učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« iz Ljubljane, vodi Rajster; 20.00 Šport; 20.35 Szimanovski »Kralj Roger«, opera v 3 dejanjih.

♦ SREDA, 17. junija, ob: 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.10 Brali smo za vas; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke; 17.35 Jež: Italijansčina po radiu; 17.55 Ne vse, toda ovsem; 18.15 Umetnost; 18.30 Violinist Rok Klopčič, pri klavirju Lipovšek. Saint-Saens: Havanaise; Debussy: Sonata za violino in klavir; Beasoir; 18.50 Perez Prado, kralj mamba; 19.10 Higiena in zdravje; 19.20 Ljudske pravljive in povedke; 19.35 Jazzovski ansambli; 20.00 Šport; 20.35 Simf. koncert. V odmoru (21.10) Za vašo knjižno polico; 22.05 Zabavna glasba.

♦ ČETRTEK, 18. junija, ob: 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 11.50 Kitarist Powell; 12.00 Pod farnim zvonom župne cerkve v Sovodnjah; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst; 17.35 Jevnikar »Slovensčina za Slovence«; 17.55 Kako in zakaj; 18.15 Umetnost; 18.30 Umetniki in občinstvo, pripravlja Perot; 19.00 Nekaj ritma s Flanaganom; 19.10 Simonitijska: »Pisani balončki«; 19.40 Motivi, ki vam ugajajo; 20.00 Šport; 20.35 N. Manzari »Trije poletni dnevi«; Enodejanka.

♦ PETEK, 19. junija, ob: 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 12.10 Vzroki nesreč pri otrokih in mladostnikih ter njihovo preprečevanje; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri; 17.35 Jež: Italijansčina po radiu; 17.55 Ne vse, toda o vsem; 18.15 Umetnost; 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. Škerjanec: Gazele - 7 pesmi za ork.; Orkester Ljubljanske Radiotelevizije vori Prevorsek; 19.10 W. Cesarini Sforza: Pravo in krivo - o razvoju moralnih in pravnih pojmov; 12. oddaja; 19.25 Prikljubljene melodije; 20.00 Šport; 20.35 Delo in gospodarstvo; 20.50 Koncert operne glasbe; 21.50 Nekaj jazzu.

♦ SOBOTA, 20. junija, ob: 7.30 Jutranja glasba; 11.35 Šopek slovenskih pesmi; 11.50 Karakteristični ansambli; 12.10 Kulturni odmevi; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Glasba iz vsega sveta; 15.55 15.55 Avtoradio; 16.10 Operetne melodije; 16.30 G. C. Croce: »Bertoldo«. Šesti del. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. 16.50 Stapletonov orkester in zbor; 17.20 Dialog; 17.30 Za mlade poslušavce; 18.15 Umetnost; 18.30 Slovenski oktet; 18.50 Evansov orkester; 19.10 Theuerschuh: »Družinski obzorik«.

Drugi teden je bil že božični teden in vaj v Operi najbrž ne bo, je razmišljal. Torej je pred božičem ne bo več videl. Zdelo se mu je že zelo daleč, da je bil zadnjič z njo skupaj, in njen lik se mu je začel spet odmikati nekam v daljavo, v nedoločeno. Moral je zapreti oči in se zatopiti vase, da se mu je spet prikazal pred dušnimi očmi njen rožnati obraz, njene nežne, igrivo poredne ustnice in sij njenih las. Njena oddaljenost ga ni več tako bolela kakor prve dni, njegove misli niso več toliko krožile okrog nje, toda vsakokrat, kadar se je je domislil, je začutil v sebi gluho bolečino. A sklenil je čim manj misliti na to, dokler se spet ne srečata in si pride na jasno, kaj je z njo. Zakopal se je v knjige, se lotil študija, ki ga je bil zaradi bolezni nekoliko zanemaril, in prebral v klubu dnevnike za ves čas nazaj, kar jih ni dobil v roke. V Evropi in po vsem svetu so se dogajale resne stvari, pripravljale so se nevihte, spričo katerih se mu je zazdela njegova ljubezen kljub vsej bolečini in sladkosti, ki jo je povzročala v njem, nekaj neobglednega in brezpomembnega, kakor drobna ptica, ki se mora skriti v drevesno duplo in brez moči čakati, ko vrši zunaj orkan in se utrga oblak.

☆

Nekaj dni pred Božičem je spet dobil pismo od Kune. Ko ga je prijel v roke, se je spomnil, da ji je dolžan odgovor že na več pisem. Kako sem mogel biti tako nemaren in pozabljen, da ji še nisem odpisal, je pomislil. Toda vedel je, da so bile njegove misli ves čas tako polne Majde, da se je komaj kdaj spomnil Kune. Nekaj pa je bila kriva tudi bolezen. Kar zadovoljen je bil, da je imel na razpolago tudi ta izgovor, čeprav ga je bilo na tistem sram take malomarnosti. Sklenil je, da ji bo takoj odpisal, da bo dobila pismo še pred Božičem. Radovedno je raztrgal ovitek.

Voščila mu je vesele božične praznike in mu sporočila, da se ima dobro. Isto želi tudi njemu. Njegova mama je zdrava, vendar se ji zdi, da mu še ni čisto odpustila, ker je izstopil iz bogoslovja. Včasih še joče zaradi tega. Njegove razglednice je prejela, videla jih je pri nji, ima jih zatakne za šipe na kredenci v kuhinji. Najbrž jih rada gleda, vendar ji ponos ne da, da bi mu odpisala. Toda počasi se bo gootovo potolažila. Tudi pri njih je še kar vse v redu, le dela je vedno dosti, je pisala Kuna. Naj ji piše, če kaj potrebuje. Kje bo prebil božične praznike? Ali kar v Ljubljani ali kje druge? Morda se bo šel kam smučat?

»Jaz se vsako leto zelo veselim božičnih praznikov, še od takrat, ko sem bila otrok. Tudi letos se jih veselim, zlasti polnočnice. In vendar se mi zdi, da letos ne pričakujem Božiča s takim veseljem kakor druga leta, sama ne vem zakaj. Kakor da bi se bala tistih prazničnih dni, ko lahko človek malo več počiva in ima zato več časa za premišljevanje. In kadar začnem premišljevat, postanem žalostna, ne vem zakaj, kakor da bi ne mogla premišljevat tudi kaj bolj veselega«, je pisala. Imela je razločno, še rahlo okorno pisavo, ki je spominjala na pisavo v šolskih zvezkih šolark starejših letnikov, toda iz njenih črk je bilo občutiti isto plavalasno resnobo in svežino, ki sta dihali iz njenega telesa in iz njenih sinjih oči.

Da bi se spet ne zamudil z odgovorom, je sedel in ji takoj odgovoril. Toda pri tem je ob-

čutil rahlo zadrego. Kaj naj ji piše? Kadar je govoril z njo in bil v njeni bližini, ni bil nikoli v zadregi za besedo. Kadar pa bi ji moral pisati, je začel iskati besede. Nekje na dnu zavesti je vedel, da je pravzaprav to tisti vzrok, zaradi katerega je odlašal odgovor na njena pisma iz dneva v dan. Bilo je, kot da bi se z daljavo pretrgal duševni stik med njima. Vsaj njemu je bilo tako, čeprav je vedel, da je rad v njeni bližini.

Napisal je dve strani prijaznih, prijateljskih besed in se moral potruditi, da se je domislil še kakšnih, da je prišel do konca druge strani. Zahvalil se ji je za njeno prijaznost do matere in ji tudi voščil vesel Božič. Napisal je še razglednico z božičnim voščilom materi in vrgel oboje skupaj v poštni nabiralnik.

(dalje)

Iz Gorice**DVA ORGELSKA KONCERTA PROF. HASELBOECKA**

Prejšnji teden je na Sveti gori in v Gorici gostoval znani dunajski organist prof. dr. Hans Haselböck. Prof. Haselböck se je rodil leta 1928, orgle je študiral na dunajski glasbeni akademiji, filozofijo pa na dunajski univerzi. Trenutno je profesor za orgle in improvizacijo na dunajski glasbeni akademiji. O njegovih izvajalskih kvalitetah pričajo številni koncerti v vseh evropskih deželah ter mnoga radijska in televizijska snemanja ter nastopi z znanimi orkestri. Dobil je tudi več nagrad na mednarodnih glasbenih festivalih.

Za oba koncerta, tako v ponedeljek na Sveti gori, v torek pa v Gorici, si je izbral stilno mešan program, ki je segal od starih mojstrov 17. stoletja preko baroka in romantike do novejših orgelske literature. Na koncu pa je dodal lastne improvizacije na dano temo. Za širše poslušalstvo je bila vsekakor zanimiva improvizacija na temo slovenske nabožne pesmi »Marija mati ljubljena«, ki jo je izvajal na Sveti gori. Dunajski mojster je s svojima nastopoma dokazal, da tehnično popolnoma obvlada orgle. Njegova orgelska igra je jasna; zelo dobra je bila izbira registrov, ki ni nikoli zašla v cenen efekt, ampak je zmeraj ostala v mejah zmernosti. To je prišlo zlasti do izraza na odličnih svetogorskih orglah, ki so jih prav za to priliko na novo uglasili in je bila tako intonacija vseskozi izredno čista.

Prof. Haselböck je nastopil v travniški cerkvi s popolnoma drugačnim sporedom kot na Sveti gori; škoda je le, da ni izvajal nobene Bachove ali skladbe iz romantične dobe, saj je bil skok iz 17. v 20. stoletje le nekoliko prehud.

Gostovanje organista prof. Haselböcka je bilo vsekakor izjemen kulturni dogodek in je kot tak dobil tudi primeren odmev; ob koncertu je bila cerkev na Sveti gori polna, slabši pa je bil obisk v Gorici: Dunajski organist se je izkazal kot velik mojster v izvajanju tako starih kot tudi modernih orgelskih skladb, posebnost pa so bile prav gotovo njegove improvizacije. Upajmo, da ga bomo pri nas še kdaj slišali. V. M.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna »Graphis« - Trst